YOL

■ EL SEVƏR

yol uzun
bir hovur nəfəs
yaşamağa vaxt yoxdur
ölməyə həvəs

yol uzun
yağış da yağır
ağır-ağır
iynə-iynə
kasıbın uçuğuna

yol uzun
lap başağrısı qədər
və bir də
nə isə
lənət şeytana

NOSTALJİ

qısılıb tənhalığın qucağına,
nə düşünürsən, iydə ağacı?!
hər axşam günəşi gözləmisən,
hər səhər ayı.
Zaman başının üstündən şütüyüb,
bilməmisən.
Eh, əl elə dalımca, iydə ağacı,
əl elə!
Bəlkə qayıtmadım!

MİNƏ NƏNƏYƏ

ölüm sözünü olum yazırdı həmişə
əli əsdiyindən
nöqtəsini qoya bilmirdi.
yüz beş il yaşadı Minə nənə.
qızı şəhid oldu
oğlu fərari
basdırdılar əri qarışıq
AZİnin yataqxanasında
toyuq-cücələrini oğurladılar

şəhər uşaqları
bankalarını sındırdılar - mürəbbə dolu,
yazığı zorla öldürdü
hündürmərtəbəli binalar
indi hamı ondan danışır
yas yerlərində
qəhrəman qadın idi
deyirlər
bu qədər dərdlə yaşaya bildi.
quş oldu, uçdu Dəlidağ deyib
belə yazdılar qəbrinin üstünə də
Minə Manaf qızı
Oldu - 1903
Oldu - 2008

Gecikmiş
gecikdi dünyanın təzə vaxtına
bezdi özündən
saflığından bezdi
istədi özünü assın
sonra düşündü
hələ tezdi
getdi
getdi tanışlarıgilə
gördü tanışları da köhnəlib
yolları
kolları köhnələn dünyanın
insanları da köhnəlib
təzəlik axtara-axtara
endi köhnəliyin dərinliyinə
yuvasını itirmiş quş idi
çırpındı-çırpındı
gec də olsa ayıldı
özünə qəsd etdi
ölmədi
çünki ölümə də gecikmişdi

NEKROLOQ

və bir gün
çıxıb gedəcəyəm
qarıyacaq yollara
dikilən baxışlar
arxamca hürəcək küçə itləri
dəfn edəcəyəm
"və"yə qədərki zamanı
unudulmuşlar qəbiristanlığında

və bir gün
baxmayıb göz yaşlarıma
sındıracağam inadımı
adımı
yazacağam
vətənsiz quşların qanadına

və bir gün
enəcəyəm qərib yuvalara
lələklərə qarışıb
məndən də yuva quracaq
qərib məmləkətin
qəribə quşları

və bir gün
gec də olsa
qayıdacağam verdiyin ünvana
əlimdə bir çələng nərgiz
nərgiz gülünü çox sevirdin

Kaspi.-2020.16-18 may.S.14.